

Het eiland van de zwaan

Het eiland van de zwaan

Achter de Dijk

Chris Westdijk

Colofon

© 2022 CrisiWes
Het Eiland van de Zwaan
Deel 1: Achter de dijk

ISBN 978 94 036 7173 4

Poolster

Geesten uit het verleden naderen het heden
Majestueuze zeilschepen verschijnen voor de kust
Op zoek naar een gegronde reden
De verdoemden vonden geen rust

Onderdrukt en misleid, de koers naar de hemel kwijt
Alles was glashard gelogen, anders dan hen was verteld
Ze hebben mijn zijde gekozen in ruil voor hun grief en spijt
Ik had voorwaar geen keuze want mijn dagen zijn in bladzijden geteld

Vierenhalf miljard jaar ontwikkeling van flora en fauna, kapot gegaan
Verwoest en geen ontaard mens aan land kon het ook maar één moment
verschelen
Niet te verhelpen met nog meer wetten om idioten in het gareel te slaan
Hoop is voor een nieuwe soort die stilaan begrijpt dat er andere dingen
spelen

Het is goed dat iemand van ons zich de stand van de sterren herinnert
Want zelfs deze heldere nacht zijn we genadeloos verblind
De poolster fonkelt als laatste boven de horizon, een Jakobsstaf, de hoek
vermindert
Bij de zandbanken waar de Hoek van Holland begint

De Waker

Wending

De Waker is de zeedijk
Waar het verhaal over Holland begon
In de wending van een mooie zomerdag

In de rivierdelta van het dodenrijk
Trok de mist langzaam op voor de zon
Toen ik de sloep van de veerman zag

Oevers

Diep in de dichte mist
In de vredige rust van kaderloos zicht
Vaart een sloep naar wal

De flinterdunne wind heeft het onbekende gewist
Tekent twee als engelen gevleugelde silhouetten in het licht
Vage herinneringen in verval

‘Hollands Diep?’
De veerman knikt en manoeuvreert behendig over de golven
Tussen hemel en aarde, naar het eiland van de Zwaan

De oneindige tijd verliep
Druppels van de opgetrokken peddels op de golven
In het land van de levenden ben ik op de kade gegaan

Diamant

De droom was heilig, veilig en ver van alle onrust
Via de slaap ben ik ontwaakt aan de ruige kust
Grote golven beuken op de buitenste dijk, de Waker
Vaker, ik was hier eerder, ik was hier vaker

Meeuwen cirkelen hoog boven het natte basalt
Hout van een scheepswrak drijft onrustig met de harde westenwind mee
Water is leven bij elke golf die op de blokken valt
Ik ben gemaakt van het land, ik ben gemaakt van de zee, ik ben niet
gedwee

Ver achter de tweede dijk, de Slaper, sprinten hinds langs een vriend
Een duivenmelker tikt met de voerbak op het ritme van de molen

De koppel duiven draait met een grote boog om de wieken naar hun vriend

Moeke haakt in haar borduurwerk een reeks geheimzinnige symbolen

Verzet, Holland is menigmaal door gewelddadige vijanden bezet en onderdrukt, van het een kwam het ander

Door op macht beluste overheersers meegesleept naar oorlogen in verre streken en opgejaagd naar veldslagen in uitheemse continenten

De schoonheid van de ongeschonden rivierdelta weerspiegelt de reinheid van de ziel van een ware Hollander

Hollands Diep, de codenaam van het verzet is door de eeuwen heen slim verwerkt in borduurwerken en op schilderijen, geëtst in prenten

In de luwte net voorbij de derde dijk, de Dromer, ontmoet ik mijn contactpersoon

Ze weet van mijn komst, kijkt waakzaam in de verte, luistert even naar het ruisende riet en zegt heel kalm

‘Het is een wonder dat ik onder deze druk nog niet ben veranderd in een diamant zo schoon’

Haar stem gebroken niettemin zuiver en oprecht, tranen in haar ogen.

Haar parfum mijn roes, een zoete walm

-‘Ik volg je liefde naar haar vrijheid, ik ben de dagdromer, de vierde dijk van het verzet’

Een paar kauwen vliegen over de bloeiende wilgen naar een uitgelopen heg

Ik sla mijn armen om haar heen, even is ze niet meer alleen - ‘Ik hoop dat ik het red’

Haar ogen zijn mooier dan de mooiste juwelen, zij begrijpt wat ik zeg

Wederopstanding

Met het vallen van de avond vervaagt de herrie, stilte nadert als
aangenaam alternatief
Uitgedroogde bladeren van de hедера ritselen op de oude muur van het
kerkhof
Vleermuizen jagen laag, de zwoele zomerbries neemt de bloemen in de
vazen voor lief
Sierlijke inscripties op de doffe marmeren graven herinneren aan het
afscheid vol lof

In de donkere schaduwkanten van de wolken onder de witte maan is de
tijd vergaan
Een oehoe met fel oranje ogen bespied elk teken van leven in de
schemering
Kinderen huppelen hand in hand over het witte grind naar waar de zielen
zijn gegaan
Zingen over de verlossing van de hulpelozen, gezegend in het moment
van hereniging

Tot beelden versteende engelen staren geduldig in de eeuwigheid, hun
vleugels licht gespreid
Felle sterren weerspiegelen glansrijk in het laatste water van een
modderplas
Gezien door de scharrelende raven als een geschenk van de goddelijke
majesteit
Achter de geroeste gietijzeren hekken liggen gebroken vazen tussen het
hoge gras

De kinderen knielen bij een kleine kapel, neuriën zacht
Lucifer, vuur, het licht van vier kaarsen speelt met de kleuren van het glas
in lood
Wie kent het geheim van de geest die wacht op de nacht?
Voor elk seizoen een kaars, de seizoenen leven nog, maar hier, zijn ze op
wat leven na dood

De natuur waarin ze zich in hemelse kleuren manifesteerden verdween
Het dagelijkse leven verloor haar geuren en kleuren en versteende in de
vergetelheid

Volken raakten vast in oude ideeën, omgekeerd in de tijd, tot het
gevaarlijke verscheen

Kiezelsteen op steen tikt het ritme in de vooravond van de genegenheid

Puur en zuiver, onschuldig aan alles dat nog zou komen werd de zang
hoog ingezet

Zoals jonge engelen honingzoet en geliefd hun kleine vleugels uitslaan

Bewust van hun hoop, bewust van hun strijdlust, hun ogen fonkelend van
pret

De warmte en zekerheid in hun stemmen zijn mij voorgegaan

‘Ik verloor mijn land, ik verloor mijn geliefden

Ik ruste in vrede zoals het de vijand geriefde

Breng me leven, breng me adem, breng me hoop en breng me tijd

Ik zal wederopstaan in mijn kracht, voor mijn geliefde Holland mijn strijd’

De vergeten kapel

Achter het geroeste hek van een al lang vergeten grafkapel

Staat een oude doods-kist te midden van afgebladderde verf

Op de verrotte deksel ligt nog wat gedroogde lavendel

Van de gebroken bloemenvaas zo hier en daar een scherf

Uit de gebarsten zij-kanten van de kist hangen resten gebleekt katoen

Als een klein gordijn in de wind voor het gat van een kijkdoos

Verteerde kleding, verschrompelde schoen, resten van fatsoen

Vergankelijkheid onder de druk van zwaartekracht is tijdloos

Aan ‘voor altijd voorbij’ ontkomen met een monument is mislukt

Om de oneindigheid van verloren liefde hangt een mufte geur

De mysterieuze waas herinnert voorbijgangers aan het relaas dat is weggerukt
In de achtergelaten stilte echoëd het leven, de geest is dood, gedood door de sleur

Op zoek naar een weg uit de waanzin, gestrand aan de rand van de maatschappij
Balancerend op het onderscheid tussen geluk en depressie, meegesleept
Beloftes, toezeggingen, gouden bergen, alles ging aan de hard werkenden voorbij
Geen ontkomen aan, al de gunstige opties, één voor één weggestreept

Doorgedraaid in de strijd tegen de vergankelijkheid van alles wat mensen maken
Uitgeput en ingestort tot onder de waarde van het alsmaar minder waard wordende geld
Verwarring en verdeeldheid, het leven begon onder de opgevoerde druk te kraken
Tussen te hoge verwachtingen van het bedrijfsleven en valse hoop van politici bekneld

De zetbazen worden rijker, ontduiken belasting en innen de oogst, beschermd door de wet
De arbeiders worden armer, zwaarder aangeslagen en van hun inkomsten beroofd
De slinkse regelgeving is niet inzichtelijk en als eenrichtings betalingsverkeer uiteen gezet
Desinformatie en media-hypes, middels propaganda misleid, onaangenaam verdoofd

Met drank, drugs en door de juiste informatie geforceerd optimisme
Ontsnapt aan de pessimistische desinformatie van het massaspektakel
Gesneuveld in de dagelijkse sleur van het uitputtende mechanisme
De tijd ging ongenadig door en hij ging ervoor, een mirakel

Amper leesbaar onder de drek
Met sierlijke letters gebeiteld in de latei
Iets boven het geroeste hek
'Liefde was, liefde was dicht bij mij'

Onbekenden

Het beleid was desastreus
Had op alle fronten gefaald
Het volk was furieus
Vond de methoden achterhaald

Een nieuwe enthousiaste leider geniet van de sympathie
Van de onveranderde club anonieme invloedrijke personen
Achter gesloten deuren bestaat geen democratie
Beslissingen worden genomen, volgens bepaalde rolpatronen

Zakelijke belangen zijn geheim en doorslaggevend
De leider kent het aanbod!
De burgers blijven achter met de vraag, zo aanstootgevend
Zijn we buitengesloten? Of is het een complot?

De heilige paradox

In smetteloos gewaad omgeven door hemels licht passeert de heilige
Geen wapens, geen geweld, slechts zijn gelofte, een geschrift ter hand
Miljoenen volgelingen knielen vol hoop in gebed, verheven in het veilige
Gods wil is de missie, volgens de verklaringen in dit vertrouwde
convenant

Zwaar bewapende militairen marcheren in uniform door de straten
Nieuwe dag, nieuwe kansen, nieuwe oorlog, nieuwe zege
De strijd om de rijkdommen der aarde is van alle tijden, van alle staten
De strijd tegen de ketters van elk ander geloof is nog niet halverwege

Waarover alle volgelingen van elke religie het met elkaar oneens zijn, dus
protesteren
De naam van God, de manier van geloven, de regels die men moet volgen,
de kloof
Wat men wel of niet mag accepteren, wat men wel of niet mag negeren
In oneindig contrast met de bedoeling van elke heilige ooit, van elk geloof

Een schaduw van grote grijze wolken schuift als een grimmige draak door de natte straten
Enkele regendruppels vallen op de keien uiteen, een meisje met een pop in haar hand kijkt verwonderd
Matte helmen en gepoetste laarzen van eindeloze rijen marcherende soldaten
De leiders, versierd met glimmende medailles, staan achter de balustrade van een hoog balkon, afgezonderd

Het massaal toegestroomde publiek kijkt naar het intimiderende schouwspel
Een illegale krant gaat ongezien van hand tot hand
De koppen zijn duidelijk en gewaagd, dit gaat fout, dit is geen kinderspel
Vreselijk nieuws uit het geteisterde binnenland

- Zij bestellen de volken die ze overwinnen, bezetten hun grond, nemen bezit van hun huizen en eigendommen!
- Zij doden iedereen die zich verzet tegen, iedereen die niet meewerkt aan en iedereen die niet bijdraagt aan de opmars!
- Zij liegen over vrijheid en rechten, slechts de vrijheid om aan hun zijde ingelijfd te worden en het recht om voor hen te werken of te vechten!
- Zij verkrachten vrouwen en misbruiken kinderen!

Het bliksemt felle schichten, het gedonder komt naderbij
Regen klettert op de daken, het meisje rent naar een steegje om te schuilen
'Bij mij ben je veilig' zegt ze tegen haar pop, 'blijf dicht bij mij'
'Het komt allemaal goed, geloof me, je hoeft niet te huilen'

Herinner mij

De sporen zijn niet gewist, kogelgaten, afgehakte ledematen
Het bloed op de muren verdwijnt in het vretende vuur
De stank van verschroeide lijken hangt in de verlaten straten
De Militaire invasie duurde nog geen uur